

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de
Administrare Fiscală

Operator de date cu caracter personal
nr. ANSPDCP 759/2003
Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice Timișoara
Serviciul Soluționare Contestații

Str. Gh. Lazăr, nr.9 B
300081, Timișoara
Tel: +0256 499 334
Fax: +0256 499 335

D E C I Z I E 3187/2018

privind modul de soluționare a contestațiilor depuse de **doamna X** din Deva, înregistrate la A.J.F.P.Hunedoara sub nr.HDG-REG .../27.10.2017 și HDG-REG .../25.01.2018 și la D.G.R.F.P Timișoara sub nr. TMR-DGR .../15.11.2017 și respectiv TMR-DGR .../02.02.2018

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată cu adresele nr.HD_DEC .../01.11.2017 și HD_DEC .../29.01.2018 de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Hunedoara asupra contestațiilor formulate de doamna X, cu domiciliul în localitatea ..., județul Hunedoara, CNP 2420820201007, împotriva:

1.Deciziei de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate pe anul 2012 nr.../13.10.2017, emisă de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Hunedoara, cu privire la suma de ...lei, reprezentând diferențe de contribuții rezultate din regularizarea anuală stabilite în plus.

2. Deciziei de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pe anul 2016 nr.../06.12.2017, cu privire la suma de ...lei reprezentând diferențe de impozit rezultate din regularizarea anuală stabilite în plus.

Contestațiile au fost depuse in termenul prevăzut de art. 270 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, după cum urmează:

- la A.J.F.P.Hunedoara sub nr.HDG-REG .../27.10.2017 și la D.G.R.F.P Timișoara sub nr. TMR-DGR .../15.11.2017, în raport de data comunicării Deciziei de impunere anuală nr.../13.10.2017, respectiv data de 18.10.2017(conform listei de solicitări duplicate confirmări, anexată în copie la dosarul cauzei) ;

- la AJFP Hunedoara sub nr.HDG-REG .../25.01.2018 și la D.G.R.F.P Timișoara sub nr. TMR-DGR .../02.02.2018, în raport de data comunicării Deciziei de impunere anuală nr.../06.12.2017, respectiv data de 2018 (potrivit confirmării de primire anexată în copie la dosarul cauzei).

Potrivit pct.9.5 din OANAF Nr. 3741/2015 privind aprobarea

Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

“9.5. În situațiile în care organele competente au de soluționat două sau mai multe contestații, formulate de aceeași persoană fizică sau juridică împotriva unor titluri de creanță fiscală, ori alte acte administrative fiscale încheiate de aceleași organe fiscale sau alte organe fiscale vizând aceeași categorie de obligații fiscale ori tipuri diferite, dar care sub aspectul cuantumului se influențează reciproc, se poate proceda la conexasia dosarelor, dacă prin aceasta se asigură o mai bună administrare și valorificare a probelor în rezolvarea cauzei”,
organul de soluționare a procedat la conexasia dosarelor contestațiilor formulate de **doamna X**, în vederea asigurării unei mai bune administrare și valorificare a probelor în rezolvarea cauzei, cu consecința emiterii unei singure decizii în soluționarea contestațiilor.

Întrucât sunt întrunite condițiile prevăzute de art.268, art. 2...și art.270 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția generală regională a finanțelor publice Timișoara este investită să se pronunțe asupra contestației.

Referitor la contestarea de către petentă a Deciziei de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate pe anul 2012 nr.../13.10.2017, emisă de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Hunedoara, cu privire la suma de ...lei

I. Prin contestația formulată, petenta arată că își desfășoară activitatea prin Cabinetul medical individual dr.X și nu înregistrează nicio restanță la plata obligațiilor fiscale, susținând că a plătit suma de...lei față de suma de ...lei, cu ...lei mai mult decât s-a stabilit prin Decizia nr.../13.10.2017.

De asemenea, arată că prin Decizia de impunere nr.../ 26.06.2013 i s-au stabilit obligații fiscale în sumă de ...lei și care au fost achitate.

Totodată, arată că în anul 2013, în baza Înștiințării nr.../14.04.2013 a Casei de Asigurări de Sănătate Hunedoara a plătit suma de ... lei.

În susținere, petenta înțelege să anexeze în copie:

- Decizia de impunere contestată
- Declarația privind veniturile realizate din România pe anul 2012
- Decizia de impunere privind plățile anticipate cu titlu de contribuții de asigurări sociale de sănătate nr.../26.06.2013.
- chitanțele care atestă plata în anul 2013 a contribuțiilor de asigurări sociale de sănătate
- chitanța care atestă plata sumei de ... lei cu titlu de contribuții de asigurări sociale de sănătate
- actele emis de către CAS Hunedoara.

II. Prin DECIZIA DE IMPUNERE ANUALĂ pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate pe anul 2012 nr..../13.10.2017, organele fiscale din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Hunedoara, în temeiul art.296²², art.296²⁵, art.296²⁷ și art.296²⁸ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au stabilit în sarcina petentei suma de **...lei**, reprezentând diferențe de contribuții rezultate din regularizarea anuală stabilite în plus.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, motivațiile petentei și actele normative incidente, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este legalitatea calculării în sarcina petentei X a obligațiilor fiscale în sumă de ...lei reprezentând diferențe stabilite în plus la contribuția de asigurări sociale de sănătate, rezultate din regularizarea anuală pentru anul 2012, în condițiile în care, în susținere nu se invocă niciun temei de drept, conform normelor legale.

În fapt, prin Decizia de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate pe anul 2012 nr..../13.10.2017, organele fiscale din cadrul AJFP Hunedoara, au stabilit în sarcina petentei suma de **...lei**, reprezentând diferențe de contribuții rezultate din regularizarea anuală stabilite în plus.

Prin contestație, deși petenta invocă anumite plăți efectuate cu titlu de CASS în anul 2013, nu prezintă motivele de drept pe care își întemeiază susținerile, neinvocând niciun temei legal în susținerea motivelor invocate ,prin care să infirme constatările organelor fiscale și din care să rezulte o situație contrară față de cea constatată.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile Titlului VIII - Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

„ Art.2...Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde: (...)

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; (...).”

Totodată, sunt incidente și prevederile pct.11.1. lit.b) din Ordinul președintelui ANAF nr.3.741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care stipulează:

“Contestația poate fi respinsă ca: (...)

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației; (...),

coroborate cu prevederile pct.2.5. din același act normativ:

“Organul de soluționare competent nu se poate substitui

contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv”.

Din dispozițiile legale citate mai sus, se reține că în contestație petenta trebuie să indice atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază acestea, în termenul în care se poate formula și contestația, respectiv 45 de zile de la data comunicării actului atacat, în caz contrar contestația urmând a fi respinsă ca nemotivată.

Incidente speței sunt și prevederile art.276 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

“Soluționarea contestației

(1) în soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării. (...)”

Din cele de preced, se reține că în cazul exercitării dreptului conferit de legiuitor prin dispozițiile Titlului VIII Cod procedură fiscală, contestația se formulează în scris și va cuprinde, pe lângă alte elemente necesare, **motivele** de fapt și **de drept** pentru care petenta înțelege să conteste actul administrativ fiscal.

În situația în care această cerință nu este îndeplinită, organul de soluționare competent nu se poate substitui petentei cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv. Astfel, analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, **cu dispozițiile legale invocate de acestea** și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

Arătarea motivelor de fapt și de drept pe care se sprijină fiecare capăt de cerere din cuprinsul contestației, contribuie la determinarea cadrului în care se va desfășura întreaga activitate de soluționare a contestației. Determinarea elementelor menționate este importantă pentru ca organul de soluționare să aibă posibilitatea de a cunoaște toate împrejurările relevante pe care se sprijină pretențiile deduse judecătii.

Indicarea motivelor de fapt constă într-o prezentare sintetică, clară și precisă a acelor împrejurări factice care constituie izvorul material al pretențiilor deduse judecătii.

Motivarea trebuie să fie, în același timp, suficientă pentru ca organul de soluționare să cunoască toate împrejurările de fapt pe care se întemeiază pretențiile petentei.

Motivele de drept trebuie să se concretizeze în temeiul juridic pe care se sprijină cererea petentei, în sensul că aceasta trebuie să indice acele elemente din care să se poată desprinde care este fundamentul juridic al pretențiilor deduse judecătii.

Așadar, motivele de fapt și de drept constituie cauza pentru care a fost formulată contestația, adică situația de fapt calificată juridic.

În lipsa menționării în contestație a motivelor de drept pe care se sprijină contestația, organul de soluționare nu are posibilitatea de a cunoaște toate împrejurările relevante care au determinat petenta să formuleze contestația.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art.73 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

“Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale.

(1) Contribuabilul/plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal. (...).”

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, principiul fiind consfințit de art.249 *“cel ce face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege”* și art.250 *“dovada unui act juridic sau a unui fapt se poate face prin înscrisuri [...]”* din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât petenta este cea care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, constatarea care se impune, una naturală și de o implacabilă logică juridică, este aceea că sarcina probei revine petentei.

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al petentei, ci un imperativ al interesului personal al acesteia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Totodată, prin Decizia nr.3250/2010 din Dosarul 935/57/2009, Înalta Curte de Casație și Justiție reține în considerentele sale faptul că motivarea contestației în procedura administrativă se poate face sub sancțiunea decăderii, în termenul în care se poate și formula contestația administrativă, iar nedeținerea motivelor în acest termen duce la respingerea contestației ca nemotivată.

Deși prin contestație petenta indică un argument al stării de fapt – faptul că a obținut venituri din activitatea independentă de asistență medicală generală, precum și plățile efectuate în anul 2013 cu titlu de CASS, anexând, în copie, documentele de plată, precum și actele încheiate de CAS Hunedoara, acesta nu este suficient pentru a permite DGRFP Timișoara antamarea fondului cauzei, întrucât nu se prezintă nicio normă legală pentru care înțelege să conteste Decizia de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate pe anul 2012 nr..../13.10.2017 emisă de AJFP Hunedoara, nu se motivează pretențiile în sensul de a prezenta dacă, funcție de natura și întinderea activității desfășurate în anul 2012, avea sau nu obligația de a depune vreo declarație informativă sau fiscală prin care să i se stabilească obligații de

natura contribuției la asigurări sociale de sănătate(CASS), limitându-se la a afirma faptul că în anul 2013 a achitat către CJAS Hunedoara o sumă cu titlu de contribuție la asigurări sociale de sănătate.

Prin urmare, în baza celor reținute și având în vedere că **doamna X**, deși contestă suma de ...lei, reprezentând contribuție la asigurări sociale de sănătate datorată pentru anul 2012, nu aduce motivații și argumente de natură fiscală privind starea de fapt și de drept și din care să rezulte o situație contrară față de cea înscrisă de organele fiscale în Decizia contestată,

întrucât organul de soluționare a contestației nu se poate substitui petentei cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat Deciziei de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate pe anul 2012 nr.../13.10.2017, emisă de AJFP Hunedoara, în temeiul art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia „ *Prin decizie contestația poate fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă*”, coroborat cu prevederile pct.11.1 lit.b) din OPANAF nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care prevăd:

„11.1. *Contestația poate fi respinsă ca:*

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației”,

se va respinge ca nemotivată contestația formulată împotriva Deciziei de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate pe anul 2012 nr.../13.10.2017, emisă de AJFP Hunedoara privind suma de ...lei reprezentând contribuție la asigurări sociale datorată pentru anul 2012.

Referitor la contestarea de către petentă a Deciziei de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pe anul 2016 nr.../06.12.2017 emisă de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Hunedoara, cu privire la suma de ...lei

I. Prin contestația formulată, petenta arată că își desfășoară activitatea prin Cabinetul medical individual dr.X și suma de ...lei a fost stabilită în mod eronat, întrucât pentru anul 2016 a avut stabilit un impozit pe venit în sumă de 1.979 lei și a plătit 2.094 lei, cu 115 lei în plus.

II. Prin Decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pe anul 2016 nr.../06.12.2017, organele fiscale din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Hunedoara, în baza art.123 din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal și a Declarației privind veniturile realizate în România pe anul 2016, înregistrată sub nr.4066684/21.02.1017, au stabilit în sarcina petentei suma de ...lei, reprezentând diferențe de impozit rezultate din regularizarea anuală

stabilite în plus.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, motivațiile petentei și actele normative incidente, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă D.G.R.F.P Timișoara prin Serviciul de soluționare a contestațiilor, se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care petenta nu precizează motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază contestația , limitându-se doar la a face afirmații care nu sunt de natura sa modifice situația de fapt constatată.

În drept, speței îi sunt aplicabile prevederile art.2...din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

„Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestației;

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;[...]”.

De asemenea, la art.279 alin.1 din același act normativ este prevăzut:

„Prin decizie contestația poate fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.”

Aceste prevederi se coroborează cu cele al pct.11.1 lit.b din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

„Contestația poate fi respinsă ca:

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației;”

precum și cu cele ale pct. 2.5 din același act normativ potrivit cărora:

„Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

Față de prevederile legale citate mai sus, se reține că în contestație, petenta trebuie să menționeze atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază aceasta, în caz contrar contestația urmând a fi respinsă ca nemotivată.

Arătarea motivelor de fapt și de drept în cuprinsul contestației contribuie la determinarea cadrului în care se va desfășura întreaga activitate de soluționare a contestației. Determinarea elementelor menționate este importantă pentru ca organul de soluționare să aibă posibilitatea de a cunoaște toate împrejurările relevante pe care se sprijină pretențiile petentului.

Indicarea motivelor de fapt constă într-o prezentare sintetică, clară și precisă a acelor împrejurări factice care constituie izvorul material al pretențiilor deduse analizei, o relatare succintă a faptelor .

Motivarea trebuie să fie în același timp suficientă pentru ca organul de soluționare să cunoască toate împrejurările de fapt pe care se întemeiază pretențiile petentului.

Motivele de drept trebuie să se concretizeze în temeiul juridic pe care se sprijină contestația. Astfel, petentul trebuie să indice acele elemente din care să se poată desprinde care este fundamentul juridic al pretențiilor deduse judecății.

Având în vedere documentele existente la dosarul contestației, precum și prevederile legale invocate, se reține că petenta, prin contestația formulată, nu a înțeles să-și motiveze în fapt și în drept contestația, respectiv nu a invocat niciun articol de lege și nu a adus niciun argument de natură fiscală prin care să combată constatările organelor fiscale.

Incidente speței sunt și prevederile art.276 alin.1 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

„În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

Se reține, de asemenea, că potrivit doctrinei juridice, încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „actor incumbit probatio”, principiul fiind consfințit de art.249 „cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege” și art. 250 „dovada unui act juridic sau a unui fapt se poate face prin înscrisuri [...]” din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Aceste prevederi se coroborează cu cele stipulate la art.73 alin.1 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„Contribuabilul/Plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

Având în vedere cele de mai sus, întrucât petenta este cea care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, constatarea care se impune, una naturală și de o implacabilă logică juridică, este aceea că sarcina probei revine petentei.

Se reține totodată, că sarcina probei nu implică un drept al petentei,

ci un imperativ al interesului personal al celui care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Prin Decizia nr.3250/2010 pronunțată în dosarul nr.935/57/2009, Înalta Curte de Casație și Justiție reține în considerentele sale că *”motivarea contestației în procedura administrativă se poate face sub sancțiunea decăderii, în termen de 30 de zile în care se poate formula contestația administrativă, iar nedeținerea motivelor în același termen duce la respingerea contestației ca nemotivată.”*

Deși prin contestație petenta indică un argument al stării de fapt – pentru anul 2016 a avut stabilit un impozit pe venit în sumă de 1.979 lei și a plătit 2.094 lei, cu 115 lei în plus, acesta nu este suficient pentru a permite DGRFP Timișoara antamarea fondului cauzei, întrucât nu se prezintă nicio normă legală pentru care înțelege să conteste Decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pe anul 2016 nr.../06.12.2017, emisă de AJFP Hunedoara, nu se motivează pretențiile în sensul de a prezenta dacă, funcție de natura și întinderea activității desfășurate în anul 2016, avea sau nu obligația de a depune vreo declarație informativă sau fiscală prin care să i se stabilească obligația efectuării de plăți anticipate, cuantumul acestora, limitându-se la a afirma faptul că pentru anul 2016 a achitat o sumă cu titlu de impozit pe venit .

Față de cele prezentate, în considerarea prevederilor pct.11.1 lit.b) din O.P.A.N.A.F. nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, unde se specifică :

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca: [...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației”,

coroborate cu prevederile pct. 2.5 din același act normativ, potrivit cărora :

„2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv”.

se reține că în contestație petenta trebuie să indice, pe lângă motivele de fapt, și motivele de drept pe baza cărora își întemeiază susținerile, în termenul în care se poate formula și contestația, respectiv 45 de zile de la data comunicării actului atacat, în caz contrar contestația urmând a fi respinsă ca nemotivată.

Prin urmare, în baza celor reținute și având în vedere că **doamna X**, deși contestă suma de ...lei, reprezentând regularizare impozit pe venit pentru anul 2016, nu aduce motivații și argumente de natură fiscală privind starea de fapt și de drept și din care să rezulte o situație contrară față de cea înscrisă de organele fiscale în Decizia contestată,

întrucât organul de soluționare a contestației nu se poate substitui petentei cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat Decizia de

impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pe anul 2016 nr.../06.12.2017 emisă de AJFP Hunedoara, în temeiul art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia „ Prin decizie contestația poate fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă”, coroborat cu prevederile pct.11.1 lit.b) din OPANAF nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care prevăd:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației”,

se va respinge ca nemotivată contestația formulată împotriva Deciziei de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pe anul 2016 nr.../06.12.2017, emisă de AJFP Hunedoara privind suma de ...lei reprezentând regularizare impozit pe venit pentru anul 2016.

Având în vedere considerentele expuse în cuprinsul prezentei și în temeiul prevederilor art.279 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

1.Respingerea, ca nemotivată, a contestației formulată de **doamna X** împotriva Deciziei de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate pe anul 2012 nr.../13.10.2017, emisă de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Hunedoara, cu privire la suma de ...lei, reprezentând diferențe de contribuții rezultate din regularizarea anuală stabilite în plus.

2. Respingerea, ca nemotivată, a contestației formulată de **doamna X** împotriva Deciziei de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pe anul 2016 nr.../06.12.2017 emisă de AJFP Hunedoara, cu privire la suma de ...lei, reprezentând diferențe de impozit rezultate din regularizarea anuală stabilite în plus.

Prezenta decizie se comunică la:

- doamna X, cu domiciliul în localitatea ..., județul Hunedoara;
- A.J.F.P Hunedoara – Biroul RCDFPF.

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și

poate fi atacată, potrivit prevederilor legale, la Tribunalul Hunedoara sau Tribunalul Timiș, în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

Director General